

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/82/2017
Identifikačné číslo spisu: 4017200104
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4017200104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľa): UNICHOV, s.r.o., so sídlom Necpaly 226, IČO: 35 953 624, zastúpeného JUDr. Martinom Špakom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Odborárov 49, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, vo veci správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovaného č. 104385371/2016 z 30. novembra 2016, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, v konaní o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/2/2017-107 z 21. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť odmieta.

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Žalovaný rozhodnutím č. 104385371/2016 z 30.11.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 103748706/2016 zo 17.08.2016, ktorým určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012 v sume 7.562,30 €.

2. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) proti napadnutému rozhodnutiu správnu žalobu, ktorej súčasťou bol aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Tento návrh odôvodnil tým, že vykonateľnosť tohto rozhodnutia spolu s inými rozhodnutiami žalovaného môže mať pre neho za následok vážne prevádzkové ťažkosti.

3. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom krajskému súdu dňa 23.06.2017, vyjadril aj k návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe tak, že s ním nesúhlasí, pretože nie sú naplnené zákonné dôvody pre priznanie odkladného účinku.

4. Krajský súd uznesením č. k. 15S/2/2017-107 z 21.07.2017 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby podľa § 188 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol.

5. Krajský súd v odôvodnení uznesenia okrem iného uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu závažnej ujmy resp. iného následku, neoznačil ani dôkazy smerujúce k tomu, že by takýto stav mal, alebo mohol vzniknúť v dôsledku toho, že žalobe o preskúmanie vyššie uvedeného rozhodnutia správneho orgánu nebude priznaný odkladný účinok. Žalobca má povinnosť svoje tvrdenia i dôvod pre priznanie odkladného účinku podanej žaloby preukázať, čo v predmetnej veci nespĺnil. Tvrdenia o dôvodnosti priznania odkladného účinku správnej žalobe kvôli vážnym prevádzkovým ťažkostiam preto žalobca podľa krajského súdu neosvedčil.

6. Krajský súd v poučení uviedol, že proti tomuto uzneseniu v zmysle § 439 ods. 2 písm. e) S.s.p nie je prípustná kasačná sťažnosť.

7. Uznesenie krajského súdu bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 04.08.2017.

8. Právny zástupca žalobcu toto uznesenie napadol podaním označeným ako „Odvolanie voči Uzneseniu o nepriznaní odkladného účinku správnej žaloby“, podaným na pošte dňa 18.08.2017. Svoje podanie odôvodnil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Poukázal na vecný aj právny stav prejednávanej veci rozsiahlo opísaný v žalobe, z ktorého plynie, že proti žalovanému podal ďalších šesť správnych žalôb, že žalovaný vydal príkaz na zablokovanie bankových účtov žalobcu v rozsahu 124.035,09 €, pričom táto suma narastá v dôsledku sankčných úrokov. Uviedol, že nedisponuje žiadnym iným majetkom alebo finančnou hotovosťou, ktorou by mohol uhradiť údajný daňový nedoplatok. Tvrdil, že postup žalovaného akútne ochromil jeho podnikateľskú činnosť, pretože žalobca nemôže vykonávať žiadne bezhotovostné prevody, realizovať nákup a predaj tovaru, ani vykonávať poľnohospodársku prvovýrobu.

9. Žalobca považoval úsudok krajského súdu za príliš formalistický a nenaplnujúci dôvody, pre ktorý bol inštitút odkladu vykonateľnosti zakotvený v S.s.p. Hoci žalobca nepredložil listinné dôkazy vo vzťahu k škode, je podľa neho ľahko odvoditeľné, aký následok žalovaný svojím postupom zanecháva. Žalobca poukázal na to, že pokračovaním v podnikaní by sa vystavoval aj hrozbe trestného stíhania za trestný čin podvodu, keby podnikal s vedomím, že nemôže splniť svoj záväzok voči dodávateľom, kvôli exekučnému príkazu na zablokovanie bankových účtov zo strany žalovaného.

10. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie krajského súdu tak, že návrhu na odklad vykonateľnosti sa vyhovie.

Podľa § 188 S.s.p. ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

Podľa § 25 S.s.p. Ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

Podľa § 355 ods. 1 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 55 ods. 3) S.s.p. každé podanie posudzuje správny súd podľa jeho obsahu.

Podľa § 438 ods. 1 S.s.p. kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

Podľa § 439 ods. 1 S.s.p. kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 439 ods. 2 písm. e) S.s.p. kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, týkajúcemu sa odkladného účinku žaloby.

Podľa § 11 písm. g) Najvyšší súd rozhoduje o kasačných sťažnostiach.

11. Konajúci senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) najskôr skúmal otázku prípustnosti podaného opravného prostriedku, aj s ohľadom na skutočnosť, že krajský súd mu vec predložil na rozhodnutie o podaní žalobcu so stanoviskom, že ide podľa jeho obsahu o kasačnú sťažnosť, ktorá však v zmysle § 439 ods. 2 písm. e) S.s.p. nie je prípustná.

12. Podľa charakteru žaloby (smeruje k súdnemu prieskumu rozhodnutia správneho orgánu) a v nej obsiahnutého návrhu na priznanie odkladného účinku žaloby, je podľa Najvyššieho súdu nepochybné, že ide o vec, ktorá sa rozhoduje v správnom súdnictve podľa ustanovení S.s.p., a to tak vo vzťahu k meritórnemu rozhodovaniu, ako aj vo vzťahu ku konaniu o priznaní odkladného účinku správnej žaloby. Preto krajský súd správne postupoval v zmysle § 185 písm. a), § 187 ods. 3 a § 188 S.s.p.

13. Žalobca svoje podanie označil ako odvolanie a odôvodnil ho tak, že uviedol odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., avšak toto podanie nebolo možné považovať za odvolanie (ako opravný prostriedok v zmysle C.s.p.), lebo S.s.p. takýto opravný prostriedok neupravuje. Hoci C.s.p. ako všeobecný procesný predpis sa vzťahuje v zmysle § 25 S.s.p. aj na konanie v správnom súdnictve, toto primerané použitie sa týka iba ustanovení prvej a druhej časti C.s.p., ktoré však neupravujú odvolanie ani iné opravné prostriedky. Navyše, použitie ustanovení C.s.p. prichádza do úvahy iba vtedy, keď chýba osobitná úprava podľa S.s.p.

14. S.s.p. ustanovuje vlastný systém opravných prostriedkov, aj kvôli odlišnej koncepcii právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu. Opravné prostriedky proti rozhodnutiu správneho súdu taxatívne ustanovuje S.s.p. vo svojej piatej časti (§ 438 - 486), kde upravuje kasačnú sťažnosť a žalobu na obnovu konania. Okrem toho ešte samostatne upravuje sťažnosť proti uzneseniu správneho súdu vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, v druhom oddiele štvrtej hlavy druhej časti (§ 152-162).

15. Najvyšší súd s prihliadnutím na to, proti čomu predmetné podanie smeruje (uznesenie správneho súdu o nepriznaní odkladného účinku žalobe) a jeho petit (zmena uznesenia tak, že sa návrhu vyhovie), vyhodnotil ako kasačnú sťažnosť proti uzneseniu správneho súdu a konal o nej ako kasačný súd v zmysle § 11 písm. g) S.s.p.

16. Avšak vzhľadom k tomu, že kasačnou sťažnosťou sťažovateľ napadol uznesenie krajského súdu o zamietnutí jeho návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe, Najvyšší súd musel v zmysle § 459 písm. c) v spojení s § 439 ods. 2 písm. e) S.s.p. kasačnú sťažnosť uznesením odmietnuť ako neprípustnú.

17. Najvyšší súd poznamenáva, že pri skúmaní súdneho spisu zistil, že krajský súd, ktorý podľa predkladacej správy podanie žalobcu tiež považoval za kasačnú sťažnosť, nevykonal postup podľa § 450 ods. 3 S.s.p., a ani nevyjadril stanovisko k tomu, či bola kasačná sťažnosť podaná oprávnenou osobou a včas, ako to predpisuje § 451 ods. 2 S.s.p. Tieto nedostatky spravidla vedú k vráteniu veci krajskému súdu bez rozhodnutia o kasačnej sťažnosti s výzvou krajskému súdu na vykonanie zákonom predpísaných úkonov. S ohľadom na procesnú efektívnosť však od tohto kroku Najvyšší súd upustil, pretože bolo nepochybné, že aj po vykonaní týchto úkonov (a prípadnom doručení vyjadrenia žalovaného ku kasačnej sťažnosti sťažovateľovi) by musel túto kasačnú sťažnosť rovnako odmietnuť.

ako neprípustnú.

18. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. a/ S.s.p., v zmysle ktorých pri odmietnutí žaloby žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pričom na postup podľa § 171 S.s.p. nevidel dôvod.

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.